

मित्रैरित्यध्यायोवक्ष्यमाणानामापद्धर्माणां सूत्रभूतस्तत्र सर्वप्रकारैरापद्यागतायामधर्मेण प्रजापीडनजेनापिकोशद्विःकर्तव्यतेनैव सर्वा आपदस्तरतीत्यध्यायार्थः ॥ १ ॥ सर्वतः सर्वैः ॥ २ ॥ परस्य चक्रं राष्ट्रं प्रति अभियातस्य बलीयसा सार्धं ॥ ३ ॥ असंविहितं असम्यक् क्षितं राष्ट्रं येन तस्य अतिपीडनात् परकीयामात्यादीनां भेदोऽपि अप्राप्यः तत्र अर्थसाध्यं जीवितं वा सुकृतं अर्थश्चामार्गेणापि ग्राह्य उतार्थं विना मरणं वा श्रेय इति सार्धं न प्रश्नः ॥ ४ ॥ मामां अप्राक्षीः पृष्टवानसि ॥ ५ ॥ वचनात् शास्त्रात् धर्मं श्रुत्वा उपास्य च क्वचिद्देशे कश्चिदेव साधुर्भवति ॥ ६ ॥ आपत्काले धनार्थं प्रजाः कर्षन् पिधनं लभते चेदापदं नि स्तीर्य प्रजा अनुकंपयेत् न वालभते चेत् स्वस्य प्रजामां च नाशो भवतीति विचार्य स्वस्य प्रश्नस्योत्तरं स्वयमेव चिन्तनीयमित्यर्थः ॥ ७ ॥ यात्रार्थं राज्ञां व्यवहारनिर्वाहार्थं धर्मो राज्ञां आपद्धर्मस्तदर्थत्वेन बहुलं उपायं

युधिष्ठिर उवाच मित्रैः प्रहीयमाणस्य बद्धमित्रस्य का गतिः ॥ राज्ञः संक्षीणकोशस्य बलहीनस्य भारत ॥ १ ॥ दुष्टामात्यसहायस्य च्युतमंत्रस्य सर्वतः ॥ राज्या त्यच्यवमानस्य गतिमग्न्यामपश्यतः ॥ २ ॥ परचक्राभियातस्य परराष्ट्राणि मृद्वतः ॥ विग्रहे वर्तमानस्य दुर्बलस्य बलीयसा ॥ ३ ॥ असंविहितराष्ट्रस्य देशकालाव जानतः ॥ अप्राप्य च भवेत्सां त्वं भेदो वाप्यतिपीडनात् ॥ जीवितं त्वर्थं हेतुर्वा तत्र किं सुकृतं भवेत् ॥ ४ ॥ भीष्म उवाच गुह्यं धर्मजमा प्राक्षीरतीव भरतर्षभ ॥ अपृष्टो नोत्सहेव कुं धर्ममेतं युधिष्ठिर ॥ ५ ॥ धर्मोऽत्यणीयान्वचनाद्बुद्धिश्च भरतर्षभ ॥ श्रुत्वोपास्य सदाचारैः साधुर्भवति सकृच्चित् ॥ ६ ॥ कर्मणा बुद्धिपूर्वेण भव त्याद्यो न वा पुनः ॥ तादृशो यमनुप्रश्नः संव्यवस्यः स्वयाधिया ॥ ७ ॥ उपायं धर्मबहुलं यात्रार्थं शृणु भारत ॥ नाहमेतादृशं धर्मबुभूषे धर्मकारणात् ॥ ८ ॥ दुःखा दानइह लक्ष्येषु स्यात्तु पश्चात्क्षयोपमः ॥ अभिगम्य मतीनां हि सर्वा सामेव निश्चयः ॥ ९ ॥ यथा यथा हि पुरुषो नित्यं शास्त्रमवेक्षते ॥ तथा तथा विजानाति विज्ञानमथ रोचते ॥ १० ॥ अविज्ञानादयोगो हि पुरुषस्योपजायते ॥ विज्ञानादपियोगश्च योगो भूतिकरः परः ॥ ११ ॥ अशंकमानो वचनमनसूयुरिदं शृणु ॥ राज्ञः कोश क्षयादेव जायते बलसंक्षयः ॥ १२ ॥ कोशं च जनयेद्राजा निर्जलेभ्यो यथा जलं ॥ कालं प्राप्यानुगृह्णीयादेष धर्मः सनातनः ॥ उपायधर्मं प्राप्ये मं पूर्वैराचरितं जनैः ॥ १३ ॥ अन्यो धर्मः समर्थानामापत्स्वन्यश्च भारत ॥ प्राक्कोशात् प्राप्यते धर्मो दत्तिर्धर्माद्गरीयसी ॥ १४ ॥

शृणु अहं तु न बुभूषे इति तस्य शब्दैरनादरणीयत्वं दर्शितं बुभूषे प्राप्नुमिच्छामि ॥ ८ ॥ एष उपायो दुःखादानः प्रजानां दुःखेन आदीयते गीक्रियते एव पश्चात्क्षयोपमो मरणतुल्यः प्रजापीडनसंतापात्समुद्भूतो दुःखाश नः राज्ञः प्राणान्वलं कोशं नादग्ध्वा विनिवर्तत इति अभिगम्याश्च ताः मतयश्च तासां सर्वासां प्रजानामिति वा ॥ ९ ॥ १० ॥ अयोगः उपायाभावः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अनुगृह्णीयात् प्राक्कर्षिताः प्रजा इति शेषः उ पायधर्मं उपधर्मं अमुख्यधर्ममिति यावत् सार्धः ॥ १३ ॥ प्राक्कोशाद्विनापिकोशं तप आदिना धर्मः दत्तिर्जीवनं तल्लोपप्रसक्तौ तु कोशसंचयविरोधी धर्मो नादत्तव्य इत्यर्थः ॥ १४ ॥